

ЗМІСТ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ	4
ПЕРЕДМОВА	7
РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	10
РОЗДІЛ 2. ПРАВОВІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ	39
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК З УРАХУВАННЯМ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ	52
РОЗДІЛ 4. ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ЮРИДИЧНИЙ СЄЛАД ПРОСТУПКУ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	94
РОЗДІЛ 5. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИЗНАЧЕННЯ ПРОСТУПКІВ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	128
РОЗДІЛ 6. УДОСКОНАЛЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ПОНЯТТЯ “ПРОСТУПОК ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ” В ЧИННОМУ ТА ПЕРСПЕКТИВНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ	140
ПІСЛЯМОВА	179
КОДЕКС УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ВІД 07.12.1984 № 8073-Х (ВИТЯГ)	181
ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО МІЛЦЮ (ВИТЯГ)	196
СТАТУТ ПАТРУЛЬНО-ПОСТОВОЇ СЛУЖБИ МІЛПЦІЇ УКРАЇНИ НАКАЗ МВС УКРАЇНИ ВІД 28.07.1994 № 404 (ВИТЯГ)	200
ЗАКОН ПРО ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК (ПРОЕКТ)	214

ЗМІСТ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ	4
ПЕРЕДМОВА	7
РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	10
РОЗДІЛ 2. ПРАВОВІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ	39
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК З УРАХУВАННЯМ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ	52
РОЗДІЛ 4. ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ЮРИДИЧНИЙ СЄЛАД ПРОСТУПКУ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	94
РОЗДІЛ 5. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИЗНАЧЕННЯ ПРОСТУПКІВ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	128
РОЗДІЛ 6. УДОСКОНАЛЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ПОНЯТТЯ “ПРОСТУПОК ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ” В ЧИННОМУ ТА ПЕРСПЕКТИВНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ	140
ПІСЛЯМОВА	179
КОДЕКС УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ВІД 07.12.1984 № 8073-Х (ВИТЯГ)	181
ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО МІЛЦЮ (ВИТЯГ)	196
СТАТУТ ПАТРУЛЬНО-ПОСТОВОЇ СЛУЖБИ МІЛПЦІЇ УКРАЇНИ НАКАЗ МВС УКРАЇНИ ВІД 28.07.1994 № 404 (ВИТЯГ)	200
ЗАКОН ПРО ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК (ПРОЕКТ)	214

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ

“Право, котре кожен народ сам для себе встановив, є його власним правом і називається громадянським правом, тобто власним правом, власним самим громадянам. Закон є те, що народ схвалив і постановив”

Гай, Інституції

Спроба створити нову систему права на теренах країн Варшавського договору перетворилась на неодавньоазійський варіант тоталітарного атипового правового нігілізму як серед населення, так і серед державних службовців усіх рівнів, коли партійна ідеологія була вищою за закон, коли держава намагалась повністю регулювати всі сфери суспільного життя. У такій тоталітарній системі право не лише втрачало своє природно-цілісне значення регулятора суспільних відносин, а й перетворювалося на інструмент впливу державної влади (точніше — групи чиновників, які узурпували владу та створили ієрархічну бюрократичну піраміду) на громадян. З одного боку, ці процеси призводили до викривлення філософії римського права, з іншого — були наслідком викривлень, які відбувались під час рецепції римського права у Східній Європі.

Розпад Країни Рад призвів до появи нових держав, більшість з яких розпочали свою історію на початку 90-х рр. XX ст. Соціальний вибух, який викликав економічний колапс, призвів до культурного, морального, етичного занепаду і до агонії права. Хаотичне схрещення публічних та приватних правових відносин, поява інноваційних процесів у суспільстві, проникнення атипових інземних відносин у недосконалу пострадянську систему суспільства дало юристам можливість отримувати з недосконалості правових форм максимальний зиск, як особисто для себе, так і для осіб, які у своїх руках змогли акумулювати владні важелі. За цих обставин корупція, “телефонне право”, “блокомірцева злочинність” стали супротивниками всіх суспільних перетворень і, відповідно, тією

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ

“Право, котре кожен народ сам для себе встановив, є його власним правом і називається громадянським правом, тобто власним правом, власним самим громадянам. Закон є те, що народ схвалив і постановив”

Гай, Інституції

Спроба створити нову систему права на теренах країн Варшавського договору перетворилась на неодавньоазійський варіант тоталітарного атипового правового нігілізму як серед населення, так і серед державних службовців усіх рівнів, коли партійна ідеологія була вищою за закон, коли держава намагалась повністю регулювати всі сфери суспільного життя. У такій тоталітарній системі право не лише втрачало своє природно-цілісне значення регулятора суспільних відносин, а й перетворювалося на інструмент впливу державної влади (точніше — групи чиновників, які узурпували владу та створили ієрархічну бюрократичну піраміду) на громадян. З одного боку, ці процеси призводили до викривлення філософії римського права, з іншого — були наслідком викривлень, які відбувались під час рецепції римського права у Східній Європі.

Розпад Країни Рад призвів до появи нових держав, більшість з яких розпочали свою історію на початку 90-х рр. XX ст. Соціальний вибух, який викликав економічний колапс, призвів до культурного, морального, етичного занепаду і до агонії права. Хаотичне схрещення публічних та приватних правових відносин, поява інноваційних процесів у суспільстві, проникнення атипових інземних відносин у недосконалу пострадянську систему суспільства дало юристам можливість отримувати з недосконалості правових форм максимальний зиск, як особисто для себе, так і для осіб, які у своїх руках змогли акумулювати владні важелі. За цих обставин корупція, “телефонне право”, “блокомірцева злочинність” стали супротивниками всіх суспільних перетворень і, відповідно, тією